

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXIX. Cessiones commodi exigendi fructus Beneficiorum prohibentur, sub
pœna excommunicationis, & nullitatis contractus. 29. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](#)

ANNO
1741.

Eosque eli-
g. & coactis
Concilii, &
Synodis.

Vel interim
extra Syno-
dum, cum
confilio Ca-
pituli.

Qualitates
Judicum eli-
gendorum.

Eorum no-
mina Secre-
tario Suppli-
cum Libello-
rum denun-
cianda.

Nec alii de-
inceps Cau-
farum com-
missiones di-
rigenda.

Dat. die 26.
Aug. 1741.

XXIX.

Exordium à
præcavenda
Clericorum
crimina, &
depauperatione.

Alienatio
redditorum
Beneficiorum,
obtentu ced-
endi com-
modum ex-
actionis, im-
plicatur.

eadem Concilia cogantur, decadentibus subrogentur novi Judges, eligendi ab Episcopo cum Consilio Capituli, qui Nomina subrogatorum in dicto munere, usque ad diem Synodi duraturo, Nobis itidem significant. Ubi vero Concilia Provincialia, & Synodalia jamdiu coacta non sunt, nec illa idcirco facta dignoscitur Judicium electione: pro injuncta humilitati nostra omnium Ecclesiarum sollicitudine, Archiepiscopos, & Episcopos in Domino jugiter hortamur, & obtestamur, ut sublatis quibusvis impedimentis, eadem Concilia, scibū omissa sunt, quam primum haberi current; interim vero cum consensu suorum Capitularum Judges elegant, & Nomina Electorum in Albo redacta Nobis remittant; & si mori aliquem contingat, alios cum Consilio Capituli sufficiant, sufficetisque Nobis indilatè denuncient. Quo autem ad Numerum eligendorum, eti Tridentini Decreto cautum sit, quatuor saltem in unaquaque Dioecesi eligi debere, plures nihil minus eligi volumus, si Dioecesis amplitudo, aliaeque peculiares circumstantiae id probe exposcere videantur.

§. 6. Monitos tamen esse volumus Locorum Ordinarios, quod licet ad tramites præmissæ Decretalis Bonificæ VIII., cui etiam consona sunt disposita à Tridentino, facultas judicandi tribuitur Personis, Dignitate aliqua Ecclesiastica, Personatu, vel Canonicatu Cathedralis Ecclesiæ insignitis; hujusmodi qualitates ita esse accipendas, ut non desit in persona ad hoc munus assumenda, altera potissimum requista qualitas Doctrinæ, & idoneitatis, in qua summa Negocii est constituta. Hoc pacto designati, & electi Judges Nostro Supplicum Libellorum Secretario denuncientur ab Ordinariis, vel immediate per se ipsos, vel mediare per suos in Urbe Negotiorum Gestores: Nostrae erit vigilancia solerter cavere, ne imposterum ab Officialibus nostra Curia ad id Deputatis, Causæ aliis, quam dictis Judicibus, delegentur. Quæ quidem dum Vobis, Venerabiles Fratres, per hæc Apostolica scripta nota esse volumus, in felicitatis auspicio, & paternæ dilectionis pignus, Apostolicam Benedictionem vobis impertimus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 26. Augusti 1741. Pontificatus Nostri Anno II.

Cessiones commodi exigendi fructus Beneficiorum prohibentur, sub pena excommunicationis, & nullitatis contractus.

BENEDICTUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

UNIVERSALIS Ecclesiæ cura, quam inscrutabilis Divina Sapientia, atque Bonitatis altitudo humilitati nostra committere dignata est, inter ceteras sollicitudines exigit etiam, ac postular, ut diligenter invigilemus, ne Clerici Ecclesiastici Beneficiis, quæ è liberali Ecclesiæ manu accepérunt, abutentes, eorum redditus, non sine aliorum fidelium scandalio, inconsulta prodigalitate disperdant, sed tanquam boni dispensatores ita administrent, ut & vita sua necessaria provideant, & pauperum inopia, & Ecclesiarum necessitatibus succurrant.

§. 1. Relatum est ad aures nostras, quosdam Clericos Ecclesiasticis Beneficiis cum onere, vel sine onere residentia provisos, turpibus ut plurimum ex causis impulsos, annos eorumdem Beneficiorum redditus, quos, donec viverent, percipere possent, unico actu alienare sub nomine cedendi commodum, seu utilitatem percipiendi fructus eorumdem Beneficiorum, quos alteri, quoad vixerint, vendunt, recepta pecunia ad eam summam, & quantitatem, quam ipsi,

habita ratione eorum etatis, & corporis valitudinis, durante vita, verisimiliter consequi possent. Cum autem isti improvidi Clerici instar illius prodigi filiis familiæ, de quo in Evangelio scriptum est: cum substantiam suam à Patre receperisset, totam statim consumpsisse luxurians vivendo, & deinde, facta fame valida, coactum esse vivere de siliquo immundorum animalium; pia Ecclesiæ subfida, & Ecclesiasticos proventus in suas explandas cupiditates improbo hujusmodi contractu profundant; multa hinc, & gravia mala, ut experientia ipsa compertum est, evenire solent. Nam primum non leve dedecus Ecclesiastico Ordini inuritur, & grave reliquis fideli bus scandalum generatur, dum vident, Ecclesiasticas pecunias, quæ sunt vota fidelium, bona pauperum, patrimonium Christi, in pravos usus insumi, vel improvida profusione dissipari, quæ ab Ecclesiasticis, tamquam probis dispensatoribus, in solamen pauperum, & Ecclesiarum restauracionem impendi deberent. Præterea saepe hujusmodi Clerici ad symmami rediguntur egestatem, & ut se sustentare possint, vel indecorè, non sine infamia Clericalis gradus, mendicant, vel indignis quæstibus, & negotiis operam præbent; Ecclesiæ autem, & Ecclesiasticas res quodammodo aversantur, quasi fraudati mercede, vel stipendiis suis, quæ nullius culpæ, sed solum virtutio, & flagitiis suis amiserunt; Ideò Ecclesiastica munera, vel nunquam, vel negligenter obeunt, Divinam Psalmiodiam, si ad eam in publicis Ecclesiæ ratione suorum Beneficiorum teneantur, frequenter omittunt, vel oscitanter persolvunt, Ecclesiasticos cœtus non frequentant, animarum salutem non curant, Divina fastidiunt, mundana sectantur.

§. 2. Volentes igitur hanc improbam con-
suetudinem, & non ferendam pravitatem, qua-
non mediocriter Clericis ordinis fama minuitur,
& honor concultur, Ecclesiæ autem debito servitio, pauperes opportunis subsidiis, &
sacræ adæ necessariis reparationibus, & orna-
mentis fraudantur, penitus abolere, Motu pro-
prio, ac certa scientia, & matura deliberatione
nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine,
omnibus Clericis quacumque dignitate, praemi-
nentia, honore, & privilegio insignitis interdi-
cimus, & prohibemus, ne in posterum audeant
sub nomine alienandi utilitatem, & commodum
percipiendi fructus, vel alio quovis titulo, præ-
textu, & colore vendere, ac distrahere suorum
respectivæ Beneficiorum redditus, & proventus,
vel ad vitam, vel in longum tempus, recepta ab
Emptore, per unam, vel plures solutiones, pe-
cuniarium quantitate, quam ipsi Beneficiari per
ejusdem temporis, vel vita spatiū probabiliter
consequi potuerint: sub pena excommunicatio-
nis, & nullitatis actus, seu contractus, & omni-
nime inde consecutorum, aliiisque peenis infictis,
præscriptis, & statutis contra alienantes bona Ec-
clesiæ, quas rursus hic contra eosdem Clericos
sic contrahentes renovare, decernere, ac statu-
re intendimus, & volumus. Et insuper ad ubi-
riorem cautelam, & quatenus opus sit, omnes
hujusmodi contractus, quos in futurum fieri con-
tigerit, motu, scientia, deliberatione, & pote-
state simili damnamus, reprobamus, cassamus,
irritamus, & annulamus, eosque nullos, cassos,
ac irratos decernimus, & declaramus, illosque
suis auctoribus tanquam invalidos, cassos, irri-
tos, atque inanes, viribusque, & effectu ab ini-
tio vacuos, neque in judicio, neque extra, ad
ullum effectum suffragari debere, neminemque ad
eorum observantiam obligari, etiamsi plures ju-
ramento firmati, & vallati sint, sed nullum inde
jus cuicunque, aut actionem, vel titulum etiam
coloratum possidendi, aut præscribendi per quod-
vis longissimum temporis spatium acquiri unquam
posse pariter præcipimus, & jubemus.

§. 3. De-

ANNO
1741.

Quæ mala
inde prove-
nant.

Dicitus abu-
fus prohibe-
tur sub poe-
nis contra
alienantes
bona Eccl.

Contractus,
& actus ejus-
modi annul-
lantur ad
quocumque
effectus.